

Eksamenssæt A til kapitel 3: Kampen om forfatningen

Materiale:

- **Bilag 1:** Brev fra Alexander Hamilton til Thomas Mifflin, 20. september 1794 (0,5 normalside)
- **Bilag 2:** Det berømte Whiskeyoprør i Pennsylvania, træsnit 1794 (0,5 normalside)
- **Bilag 3:** Brev fra Thomas Jefferson til James Madison, 28. december 1794 (0,4 normalside)
- **Bilag 4:** William Findley om Whiskeyoprøret, 1796 (0,9 normalside)
- **Bilag 5:** Murray N. Rothbard om Whiskeyoprøret som forbillede, 1994 (1,3 normalside)

Normalsider i alt: 3,6

Bilag 1: Brev fra Alexander Hamilton til Thomas Mifflin, 20. september 1794 (0,5 normalside)

En gruppe fra det vestlige Pittsburg marcherede i juli 1794 mod Pittsburg for at stoppe den skat på whiskey, som var blevet indført i 1791. Her var John Neville (1731-1803) hovedansvarlig for at opkræve skatten, og de nedbrændt hans hus. Som reaktion indkaldte præsident Washington en militshær på 12.000 mand og gav finansminister Alexander Hamilton kommandoen over hæren. Thomas Mifflin (1744-1800) var guvernør i Pennsylvania.

Min herre,

De oplysninger, som er kommet fra de vestlige counties i Pennsylvania [...] viser, så vidt det var kendt på det tidspunkt, resultatet af folkemøder i flere byer og distrikter, som drøftede spørgsmålet om, hvorvidt man skulle underkaste sig eller gøre modstand mod lovene. Mens oplysningerne viste, at en stor andel af befolkningen i disse counties hældte mod at følge pligtens sti, viste de også, at der er en stor og voldelig gruppe, som kun kan kontrolleres ved at bruge vold. Da dette er situationen, er det uundgåeligt og påtrængende at rykke frem med de styrker, som er bestemt til at handle mod oprørerne med al mulig aktivitet og energi. Den sene årstid gør, at der ikke er nogen tid at spille, og det er ekstremt vigtigt at yde hurtig beskyttelse af dem, der er velvillige, og at forhindre forberedelsen af og indsamlingen af større midler til at gøre modstand eller til på andre måder at styrke oprøret. Præsidenten regner med, at du vil gøre det, som en så alvorlig og begivenhedsrig undtagelsestilstand kræver.

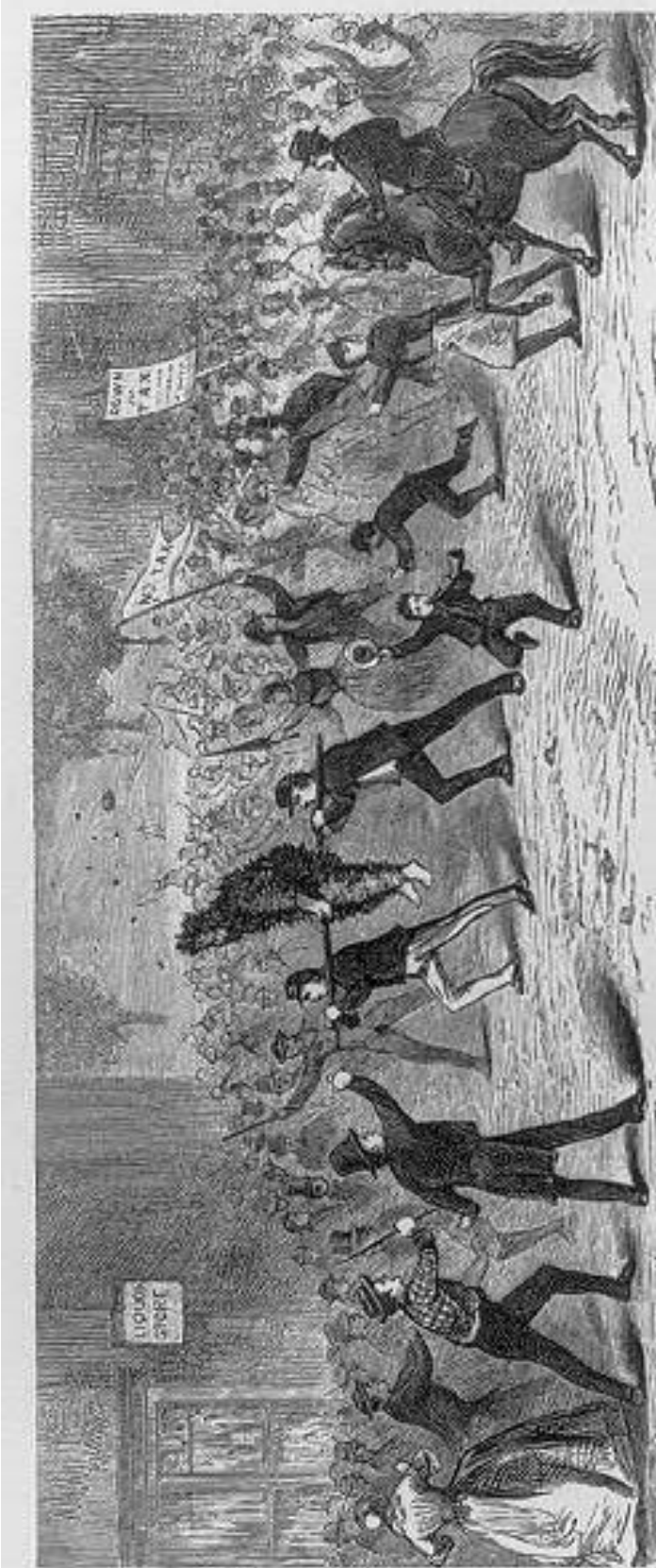
I dybeste respekt

har jeg æren af at være Deres lydige tjener

Alexander Hamilton.

gilderlehrman.org. Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.

Bilag 2: Det berømte Whiskeyoprør i Pennsylvania, træsnit 1794 (0,5 normalside)

Bilag 3: Brev fra Thomas Jefferson til James Madison, 28. december 1794 (0,4 normalside)

Whiskey-afgiften var en djævelsk lov. Den første fejl var, at forfatningen gjorde den lovlig; den anden fejl var at vedtage den, fordi den nu var lovlig; og den tredje og sidste fejl vil være at gøre den til et redskab, som river unionen i stykker, og som vil gøre det muligt for os at vælge de dele, vi vil adlyde. Det, som vores militsmænd fortæller, når de vender tilbage fra vest, er samstemmende, at selv om befolkningen lod dem passere i stilhed, var de genstand for befolkningens latter og ikke for dens frygt. At tusind mand kunne have afskåret deres samlede styrke tusind steder i Alleghany-bjergene. At befolkningen afskyr afgiftsloven og nu har knyttet denne afsky til regeringen, og at en løsrivelse, som måske var en meget fjern og problematisk begivenhed, nu er rykket tæt på og er blevet en sikker og vis ting i alle menneskers sind. Jeg forventede, at man retfærdiggjorde at bevæbne en del af samfundet mod en anden del, at man retfærdiggjorde at erklære en borgerkrig kort før den forsamling skulle mødes, der som den eneste har ret til at erklære krig, at man retfærdiggør, hvordan man kan være så tålmodig over for vore fjenders spot og spark og samtidig lynhurtigt går mod vores venner.

[cooperative-individualism](#). Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.

Bilag 4: William Findley om Whiskeyoprøret, 1796 (0,9 normalside)

William Findley (1741-1821) kom fra det vestlige Pennsylvania og var først antiføderalist og senere republikaner. Han var modstander af afgiften på whiskey og forsøgte i 1794 at mægle mellem oprørerne og regeringen. I 1796 udgav han *In the Four Western Counties of Pennsylvania in the Year MDCCXCIV ; with a Recital of the Circumstances Specially Connected Therewith, and an Historical Review of the Previous Situation of the Country (Historien om oprøret i de fire vestlige counties i Pennsylvania i år 1794)*. På dette tidspunkt var han desuden valgt til Repræsentanternes Hus.

Hvis man omhyggeligt opremsede de mange problemer og prøvelser, som befolkningen i det vestlige Philadelphia stod over for, og hvordan de håndterede dem, ville man i langt højere grad bakke op om deres opførsel, snarere end at kritisere dem, og deres lidelser ville kræve deres medborgeres medfølelse. [...]

Befolkningen i de vestlige counties i Pennsylvania regnede med, at den nye afgift ville påføre dem nye prøvelser. Uden penge eller muligheden for at tjene dem drak de kun whiskey i deres familie eller brugte den til at bytte for andre varer. Selv om whiskey på en måde erstattede penge, kunne de ikke bruge den til at betale afgiften

med, og de havde derfor svært ved at betale denne skat. Disse og lignende argumenter var ikke nye. Jeg brugte dem selv mod statsafgiften. De opstod i situationen, og selv den mest simple person følte deres styrke og viste, hvordan de skulle bruge dem.

Nogle talte om at stoppe med at tappe whiskey, indtil de havde tid til at observere virkningen af loven andre steder og havde haft tid til at tænke over tingene. Denne metode blev anbefalet i stedet for en mere voldelig form for modstand af folk, som var ængstelige over for de voldshandlinger, som blev begået. Men selv om flere fredelige folk stoppede med at tappe whiskey eller solgte deres destillerier, dannede indbyggerne aldrig et forbund eller kom med udtalelser, som fulgte denne retning. [...]

Den store fejl, som befolkningen begik, var, at den troede, at den kunne modsætte sig en umoralsk lov, samtidig med at den respekterede regeringen og overholdt alle andre love. Den troede virkelig, at loven om afgifter var en umoralsk lov. Denne teori udviklede sig til et religiøst princip, der blev forsvaret på en måde, som vandt genklang blandt mange. I forsøget på at genoprette orden og underkastelse under lovene var den vanskeligste snak med folk, som eller havde en god moral, at overbevise dem om det fejlagtige i dette princip. Så vidt jeg ved fandt ingen optøjer sted i det county, hvor jeg befandt mig, og tidligere havde befolkningen ikke gjort oprør, og jeg havde heller ikke hørt folk true med andet end at lukke deres destillerier. Jeg vidste derfor ikke, at dette princip blev accepteret, før oprøret fandt sted.

Sean Wilentz (red.): *Major Problems in the Early Republic 1787-1848. Documents and Essays*, D.C. Heath and Company 1992, s. 65-66. Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.

Bilag 5: Murray N. Rothbard om Whiskeyoprøret som forbillede, 1994 (1,3 normalside)

Murray N. Rothbard (1926-1995) var en amerikansk matematiker og økonom.

Dette år er 200-året for en vigtig amerikansk begivenhed: At de amerikanske skatteydere nægtede at betale en forhadt skat. I dette tilfælde, en afgift på whiskey. Whiskeyoprøret har længe været kendt af historikere, men nye undersøgelser viser, at dets sande natur og betydning længe er blevet forvrænget af både venner og fjender

Det officielle syn på Whiskeyoprøret er, at fire counties i det vestlige Pennsylvania nægtede at betale en afgift på whiskey, som efter forslag af finansminister Alexander Hamilton var blevet vedtaget i foråret 1791 som en del af hans forslag om, at de føderale myndigheder skulle overtage adskillige delstaters offentlige gæld.

Ifølge dette synspunkt nægtede folk fra det vestlige Pennsylvania at betale denne skat, indtil protester, demonstrationer og fysiske angreb på skatteopkrævere i det vestlige Pennsylvania fik præsident Washington til at indkalde en 13.000 mand stor hær i sommeren og efteråret 1794, som undertrykte oprøret. En lokal, men dramatisk udfordring af de føderale myndigheders ret til at opkræve skat var blevet taget op og besejret. Tilhængerne af føderal lov og orden havde sejret.

Dette officielle synspunkt er fuldstændig forkert. For det første må vi indse, hvor dybt amerikaneres had mod, hvad der blev kaldt ”intern beskatning” (i modsætning til ”ekstern beskatning” som told). Intern beskatning betød, at den forhadte skatteopkræver ville komme efter dig og din ejendom, hvor han ville lede, undersøge dine papirer og dit liv, mens han røvede og plyndrede.

Den mest forhadte skat, som briterne havde pålagt, var stempelafgiften på alle interne dokumenter og transaktioner i 1765. Hvis briterne havde holdt fast i denne forhadte skat, ville Den Amerikanske Revolution være begyndt ti år tidligere og have opnået langt mere støtte, end den senere fik.

Amerikanerne havde yderligere arvet hadet for forbrugsafgiften fra den britiske opposition. I to århundreder var forbrugsafgifter anset som økonomisk vold i Storbritannien, i særdeleshed den forhadte skat på cider, som havde fremprovokeret optøjer og demonstrationer under sloganet ”frihed, ejendom, og ingen afgift!”. For den almindelige amerikaner var den føderale regerings krav på at besidde magten til at pålægge afgifter ikke meget forskellig fra den britiske konges afgifter.

Det officielle synspunkts vigtigste fordrejning af Whiskeyoprøret var dets påståede begrænsning til fire counties i det vestlige Pennsylvania. Ny forskning viser, at ingen betalte skatten på whiskey i hele det amerikanske ”bagland”, det vil sige grænseområderne i Maryland, Virginia, North og South Carolina, Georgia og i hele Kentucky.

Præsident Washington og Hamilton valgte netop at fokusere på det vestlige Pennsylvania, netop fordi der i dette område var en kadre af rige embedsmænd, som var villige til at opkræve skatter. En sådan kadre eksisterede ikke i andre amerikanske grænseområder. Der var ingen problemer med eller vold mod skatteopkrævere i Kentucky og resten af baglandet, fordi der ikke var nogen, der var villige til at være skatteopkræver. [...]

Det vestlige Pennsylvania var altså kun toppen af isbjerget. Pointen er, at i alle andre områder blev whiskey-afgiften aldrig betalt. Modstand mod det føderale afgifts-skatteprogram var en af årsagerne til det demokratisk-republikanske parti opståen og Jeffersons ”revolution” i 1800. Faktisk var en af Jeffersons første handlinger som præsident at forkaste alle de føderale afgifter.

mises.org. Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.